

Nume: Stoian Denisa Valentina

Specializare: Limba și Literatura Japoneză – Limba și Literatura Engleză

An: III

Mobilitate Studențească: Universitatea Ehime, Matsuyama, Octombrie 2025-Februarie 2026

日本の思い出

Plecarea mea în Japonia a fost, probabil, una dintre experiențele pe care le-am așteptat cel mai mult încă de când am ales să studiez limba japoneză. Am ajuns să studiez la Universitatea Ehime din Matsuyama printr-un acord interuniversitar, cu dorința de a-mi îmbunătăți cunoștințele, dar și de a vedea cum arată Japonia dincolo de ceea ce se găsește în manuale, cursuri sau mediul online. După ani petrecuți studiind gramatica, istoria și cultura Japoniei, aveam în sfârșit ocazia să experimentez toate aceste lucruri direct, în viața de zi cu zi.

Matsuyama s-a dovedit a fi locul ideal pentru acest lucru. Comparativ cu alte orașe, precum Tokyo, Matsuyama este considerat un oraș mic (pentru standardele japoneze), unde nu merg atât de mulți străini. Asta a însemnat că majoritatea interacțiunilor mele în afara facultății au fost cu japonezi. Tocmai acest aspect a făcut experiența atât de valoroasă.

Încă din prima zi am fost nevoită să folosesc limba japoneză în contexte reale și să depășesc teama de a greși.

Una dintre cele mai frumoase experiențe a fost participarea la programul „My Matsuyama Family”. Nu era vorba despre o familie gazdă în sensul clasic, deoarece nu locuiam împreună, însă fiecărui student înscris în program îi era atribuită o familie locală cu care putea petrece timp și participa la diverse activități. Prin acest program am avut ocazia

să cunosc oameni minunați cu care încă păstrez legătura. Familia mea din program m-a invitat la plimbări, excursii în alte orașe, muzee și evenimente locale.

Cu Asuka-san, „mama mea” din Matsuyama, am petrecut mult timp vorbind despre artiști japonezi și despre scena Visual Kei, amândouă fiind pasionate de muzică. De la ea am învățat numeroase expresii și termeni pe care nu aș fi avut cum să îi întâlnesc într-un manual universitar, dar care m-au ajutat să înțeleg mai bine cultura muzicală japoneză și modul în care aceasta este discutată între fani.

Prin intermediul programelor organizate de Matsuyama International Centre am participat și la un festival tradițional, unde am avut ocazia să ajut la transportarea unui mikoshi (templu mobil). A fost una dintre acele experiențe pe care este greu să le înțelegi doar privind fotografii sau videoclipuri. Energia oamenilor, entuziasmul participanților și sentimentul că faci parte, chiar și pentru câteva ore, dintr-o tradiție locală au făcut momentul memorabil.

Un lucru care m-a surprins a fost cât de bine m-am înțeles cu persoane mult mai în vârstă decât mine. De multe ori, interesele mele pentru muzica și cultura pop japoneză mai veche au devenit puncte de plecare pentru conversații lungi și foarte plăcute. Trupe precum X Japan sau Buck Tick și artiști precum Akina Nakamori erau nume pe care mulți dintre acești oameni le cunoșteau din tinerețe, iar faptul că o studentă străină era familiarizată cu ele stârnea aproape întotdeauna reacții de bucurie și surpriză. Același lucru se întâmpla și atunci când venea vorba despre anime. Fiind pasionată de istoria animației japoneze, am descoperit că pot discuta cu oameni de generații diferite despre diverse serii din anii 80 și 90.

În afara activităților cotidiene, am avut ocazia să particip și la experiențe culturale tradiționale, precum o ceremonie a ceaiului organizată într-un templu și un tur al templelor din zona Imabari. Tot în această perioadă am descoperit cât de mult pot învăța din experiențele de zi cu zi: de la explorarea unor restaurante noi împreună cu prietenii mei internaționali, până la conversații spontane cu localnici sau seri petrecute în mici localuri de cartier. Aceste momente aparent obișnuite au contribuit la înțelegerea culturii japoneze într-un mod pe care niciun manual nu îl poate reproduce.

Dacă am plecat în Japonia cu impresia că învățarea unei limbi înseamnă în primul rând gramatică și vocabular, m-am întors înțelegând că limba este inseparabilă de oamenii care o folosesc. Cele mai valoroase lecții nu au venit întotdeauna din sala de curs, ci din conversațiile spontane cu localnici, din greșelile făcute atunci când încercam să mă exprim și din momentele în care am descoperit că împărtășeam aceleași pasiuni cu persoane aflate la mii de kilometri de casă. Experiența de la Universitatea Ehime m-a ajutat nu doar să devin o vorbitoare mai bună de japoneză, ci și să privesc cu mai multă deschidere diferențele culturale și oamenii din jurul meu.

